

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 „ — „
Negyedévre . 5 „ — „
Egy óra . . 1 „ 70 „
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirtetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A Jelzálogbank sikere.

Pécs, 1901. július 8.

Egy egész sereg hazug frázissal iparkodtak eddig a nemzet közvéleménye előtt igazolni az Ausztriával való gazdasági közösség fenntartásának szükséges voltát. Ezekről a frázisokról azonban az utóbbi időben egymásután hámlik le a komoly valóság csillogó máza s kitűnik róluk, hogy céljuk nem volt egyéb, mint leplezni azt a szégyenítő állapotot, hogy államférfaink a gazdasági közösség mellett voltaképpen bécsi parancsra, osztrák érdekből és félremagyarázott nagyhatalmi tekintetektől küzdenek gazdasági szolgáltságunk fenntartása érdekében.

Elseje ezeknek a frázisoknak az volt, hogy az iparos Ausztria és a földművelő Magyarország egymásra vannak utalva s a vámközösség azért szükséges, hogy Ausztria ipari cikkei Magyarországon, Magyarország nyersterményei pedig Ausztriában biztos elhelyezést nyerjenek. Nos, az agrár államokkal kötött kereskedelmi szerződéseink bizonyítják, hogy Ausztria sikeresen törekszik a magyar nyersterményeknek a saját piacain veszedelmes konkurenciát teremteni a külföldi agrárállamok mezőgazdasági terményeinek kedvezményes bebocsátásával. Viszont a magyar kormány iparfejlesztési programja vilá-

gosan az osztrák iparcikkeket akarja kiszorítani a magyar piacokról. Ez az iparfejlesztési program a legmerevebb ellen-tétben áll azzal az elvvel, hogy a két közösségben élő állam termékeinek kölcsönös elhelyezése végett szükséges a gazdasági közösség fenntartása.

A másik frázis volt, hogy Magyarországnak mint agrárállamnak létérdeke, hogy az osztrák fogyasztó piacot el ne veszítse. Már pedig az önálló gazdaságra való áttérésünk okvetlenül vámháborúra vezetne Ausztriával s így mezőgazdaságunk megfulna a saját zsirjában, mert nem tudná eladni termékeit. Ennek a kérdésnek a szemébe néztünk vasárnapi vezércikkünkben s kimutattuk, hogy Ausztria ellenünk vámháborút a vámelkülönzés esetén sem kezdené, mert ez ránézve egy-jelentőségű lenne a gazdasági öngyilkossággal. Abból a frázisból, hogy a vámközösség mezőgazdaságunk érdekében tartandó fenn, kiábrándult már gazdaközön-ségünk is és ennek zöme ma már szintén az önálló vámterület híve.

A harmadik frázis az volt, hogy Magyarország nagyon tökeszegény ország, a mely minden természeti kincsei mellett csak úgy boldogulhatott, úgy a hogy, eddig is, hogy az osztrák tőke nálunk helyezkedett el. Ha pedig a gazdasági közösséget Ausztriával megszakítjuk, akkor

az osztrák tőke kivonul az országból s mi a legcsufosabb gazdasági bukásnak nézünk eléje, mert nem fogunk találni több idegen tőkét, a mely hiteligenyiket kielégítse s a vállalkozási kedvnek szárnyakat adjon.

Nos hát eltekintve attól, hogy az osztrák tőke kivonásának réme már magában véve is üres frázis, mert a tőke nem rokon- vagy ellenszenv szerint helyezkedik el, hanem biztos gyümölcsötterést keres s az osztrákok tőkéiket már csak azért sem vonhatnák el tőlünk, mert azt máshol éppenséggel nem tudnák elhelyezni, odahaza pedig már csak azért sem helyezhetnék el, mert a vámelkülönzés esetén megbénulna ipari tevékenységük és szó sem lehetne ui ipari vállalatok létesítéséről: teljesen alaptalan az az ijesztgetés is, hogy Magyarország kizárólag az osztrák tőkére van szorulva s máshonnan hiteligenyit kielégíteni ne tudná.

Csattanós cáfolatát képezi ennek a közkeletű frázisnak az a fényes siker, a mely a Magyar Jelzáloghitelbank legújabb műveletét a francia pénzpiacon koronázza. Ez a művelet egy jelentékeny francia pénzesoporttal jött létre és magyar befektetési célokra francia tőkét bocsát rendelkezésre, a magyar értékeknek pedig jelentékeny mértékben nyit utat a francia piacra.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A ki nem tud feledni.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —
Irtta: **Hegyháti.**

— Fiuk, hagyjuk abba, — kiáltott Áldai Elemér bosszusan, a mikor Káldor Imre rövid egymásutánban harmadszor fogta el huszonegyesét, — nem tudok a játék menetére figyelni.

Ezzel ideges mozdulattal dobta a kezében levő kártyát az asztalra.

Összenéztünk.

— Valóban érthetetlen, — jegyeztem meg, — hogy mint játszol ma. Egyik baklövést a másik után követed el.

— Megbocsássatok, de nem tehetek róla. Képtelen vagyok ma játszani, — szolt homlokához kapva.

— Rosszul érzed magad? — kérdém.

— Isten tudja, mint vagyok. Az agyam . . .

— Ugyan, rá se gondolj; nem érdemli az az asszony.

— Igaz, nem érdemli meg, de . . . Istenemre . . . még beleőrülök.

— Szereted még most is? — kérdeztem részvétellel.

— Hogy szeretem-e? Erre nem felelhetek. Megkísérlettem feledni, borban, tivornyában, mindhiába. A képe folyton kísér. Meglássatok, fiuk . . .

— Felejtsd el, verd ki a fejedből.

— Hát a szívem?

— Felejtsd, kárpótold magad. A seb idővel beheged és . . .

— Nem lehet . . . nem lehet, — rázta fejét Áldai.

Elhallgattunk.

— Hogy is volt az a . . . ? szakítottam félbe a kínos csendet.

Áldai megrázkódott. Kérdésem, ugy látszik, meglepte. Talán kiméletlenség is volt tőlem ily profán módon hatolni be érzelem világának szentélyébe, de látszott rajta, hogy szenved, de hisz bennünk önzetlen, hű barátokra talál.

Nem a kíváncsiság, a részvét ösztönzött szomorú titkát megtudni, vajha sikerülne ezzel enyhíteni fájdalman, feledtetni vele a mult visszakisértő árnyát.

— Epen ma van évfordulója, — szolt elgondolkodva, mintegy álomból felriadva.

— Minek évfordulója?

— Elmondom hát.

Áldai ajkához emelte öblös poharát s hogy fenéig üritette ki tartalmát, belekezdett elbeszélésebe, míg mi mohón, lélegzetvisszafojtva hallgattuk minden szavát.

Mint távoli rokon gyakran fordultam meg házuknál és Isten a megmondhatója, megszakított, pusztá barátságna mi egyebet sem éreztem iránta.

Egy alkalommal, hogy bucsuzóra kezt nyújtotta, bársonypuha ujjainak érintésével, mintha csak egy villamos áram futott volna végig testemen. — Tekintetem találkozott az övével és az a ragyogó, örvényes szempár, a

melynek titokzatos mélysége egyébként oly közömbös volt előttem, most egy uj, eddig nem sejtett, ismeretlen világba engedett pillantanom.

Éreztem, mint dagasztja ereimet forró vérem hullám-vereése; hevesebben lüktetett, lelkemet egy különös, megmagyarázhatatlan sejtelem szállta meg, a gondolatok örült villi táncot jártak agyamban, szólni nem tudtam, egy láthatatlan kéz fojtogatott s csak rohantam a szabadba.

A metsző hideg éjben felocsudtam. Kérdezni szerettem volna, de mit, hogyan, kitől? Ki felel rá? Én?

— A bensőmben tomboló vihar üzött, hajtott. Ruhámat kigombolva, mohón szivtam magamba az éj fagyos szelét s mint zugó habokon hanykódó lélekvesztő, támolyogtam utcáról utcára, míg csak magányos otthonomba nem értem.

Képtelen vagyok, halvány színekben bár, ecsetelni azt a rettenetes éjszakát, a mit akkor átvirrasztottam.

Az idő borzalmas lassúsággal telt, az óra minden egyes ütése, mint a végítélet harsónája zugott fülemben.

A mikor pitymallott, már ismét künn voltam a szabadban, hogy lelkem azt a forró vért, a mely, mint a tűzhányó kráterébe fojtott láva, utat keresett magának, hogy kitörjön a szenvedély extazisában, avagy csendes örületben.

Azután a tépelődés napjai következtek. Az ő látása olaj volt a felkorbácsolt érzelmek izzó tüze. Pedig látnom kellett. Az őrn

Ha idegen tőkének itteni elhelyezése ilyen fényes eredménnyel sikerült a mostani viszonyok között, mikor az osztrákok ugyszólván monopolizálják piacunkat s ez elől elzárni iparkodnak az idegen tőkét, mely célból a valutarendezésnek is léptenyomon akadályokat gördítenek az útjába: akkor elképzelhetjük, hogy milyen kínálata támadna az idegen tőkének önálló magyar gazdasági politika inaugurálása esetén, a mely az osztrák monopoliumot megszüntetve, nemzeti erőink szabad kifejtésére képesítene. Azt az elkopott frázist pedig, hogy nem nyereség az országra, ha közgazdasági vállalatai idegen tőkéből táplálkoznak, régen lecáfolta Németország példája, a mely a hatalmas ipari föllendülését nagy részben szintén francia tőkének köszönheti.

Az idegen tőke csak addig veszedelmes az országra, míg az monopoliumot gyakorol s ez által gazdasági szolgátságba süllyeszti az azt igénybe vevő államot; de szabad verseny mellett, a mely méltányos föltételeket biztosít, táplál és éltet, előnyére válik annak is, aki nyújtja, de lábra állítja azt is, a ki igénybe veszi.

Hogy az idegen tőkének ilyen üdvös versenyében az önálló gazdasági létre érő Magyarországának bőven lenne része, annak biztos zálogát látjuk a Jelzáloghitelbank említett sikeres műveletében.

Vármegyei közgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. július 8.

Nyári rendez közgyűlést tartotta ma Baranyavármegye, de a közgyűlésen épen nem látszott meg a nyári jelleg, mert a bizottsági tagok igen szép számmal vettek részt a tanácskozáson s voltak olyan érdekes viták, melyek elvi jelentőséggel bírtak. Az összesen 126

gésszerű szerelem hatalmába kerítette az agyat, a mely megszűnt akarni.

Ajakam csak sóhajra nyílt — ő hozzá; lelkem csak vágyott, ő utána; meghunyászkodó rabszolga módra csak engedelmessé válni tudtam — néki.

Vagy félévig győtrődtem önmagamban. Végre is egy önfeléd pillanatban, — óh, bár ne tettem volna, — bevallottam szerelmemet.

Mit mondtam akkor? Hogyan mondtam? Nem tudom. Eszemen kívül voltam. — Csak arra emlékszem, hogy keblemre hajtotta madonna fejét, hogy beletemettem arcomat dus hajának balsamos fürtei közé, hogy — sirtam.

Negyed évre egymásé lettünk. A paradicsom minden örömeivel nyílt most meg előttem. Enyém volt teljesen, minden porcikájával, az az érintetlen, tüneményes, leheletszerű teremtes.

Lázás mohón téptem a szerelem, a boldogság szirmait, szivtam kábító illatát, a mely megrészesített. Nem láttam, nem hallottam, csak azt éreztem, hogy szeretek, hogy szeretetem. Megbódulva ringtam a boldogság fuvalat szárnyain és nem vevém észre, mint lopozik puha fészkeembe a tulnag boldogság kísérő halálmadara, a — csalódás.

Elmult a mosoly a naiv lelkek csalogató lépesszeje; bántó elhidegülés, fanyar közöny váltotta fel a dédelgetett hitves odaadó szerelmének millió alakban való megnyilatkozását.

Boldogságom vérfagyasztó gyilkának vasa belefurodott szivembe; talán egy kierőszakolt indulat, az akarat felülkerekedésének, drasztí-

pontból álló tárgysorozatban csak a negyvenharmadik pontig jutottak el egynegyedkét óráig, a mikor is a közgyűlés folytatását az elnöklő főispán delután 3 órára halasztotta. Delután azonban már gyorsan végeztek a hátralevő pontokkal. A közgyűlés elején Tormay Károly alispán elnökölt, a ki bejelentette, hogy a főispán Bauer Zoltán és Dorossly Lajos alszámvevőket tb. főszámvevőkke; Rübli József dr., magyarbólyi körorvost pedig tisztebeli járásorvossá nevezte ki. Ezután következett

az alispán jelentése.

A jelentés első sorban arról szól, hogy gazdasági viszonyaink nem a legkedvezőbbek. Az elmúlt évnegyedben uralkodott időjárás terményeinkben nagy károkat okozott; a június hó második felében bekövetkezett jobb időjárás az előzőleg okozott károkat csak részben volt képes kipótolni; átlagosan az aratás, mely már folyamatban van, a közepesen aluli eredményt ígér. A gazdasági tudósítók hivatalos jelentései szerint a termés-eredmény kimutatása a következő:

Buzával bevetett terület k. hold; 121.951; Várható ált. termés kat. holdank. 6.96. összes termés m.-m. 849.419. 1900 évi termés m.-m. 912.492. Rozsszal bevetett terület kat. hold. 33.868; Várható ált. termés kat. holdank. 6.26 összes termés m.-m. 213.039. 1900. évi termés mm. 205.726. Árpával bevetett terület k. hold. 25.660; Várható ált. termés kat. holdank. 6.23 összes termés m.-m. 159.910. 1900. évi termés mm. 183.852. Zabbal bevetett terület kat. hold. 32.473; Várható ált. termés kat. holdankint 5.81. összes termés mm. 188.756. 1900. évi termés m.-m. 233.605.

Kapás növényeink ott, hol elegendő nedvességet kaptak, eléggé jól fejlődtek, egyéb helyeken azonban azok állása silány; a takarmányfélék termése gyenge eredményt adott. A szőlő legtöbb helyen kedvezően elvirágozott és jól, ekként szép termés ígérkezik. Gyümölcs-termés kilátásaink eléggé kedvezőek.

Nagyobb elemi csapás Belvárd és Nagybudmér községek részéről jelentetett be, hol is a június hóban volt jég s jelentékenyebb károkat okozott.

Folyó vizeink állása az elmúlt évnegyedben változó volt s különösen június hó végén a Dráva jelentékenyen emelkedett, mégis a

kus hatalmának kitörése talán még kitéphette volna onnan.

Kába gondolat.

Az az örült szerelem kiölte bennem az akaratot, a férfiaságot, az erőt. Gyenge, hajlékony báb voltam az ő kezében és ő ördögi mód értett az anyag idomításához.

Egyet tudtam: kétségbe esni.

Nem volt számomra egy szava, egy tekintete: a kezem érintésétől, tekintetemtől irtózott; láttam, hogy megunt, hogy megvet és én örjögő még reméltem.

Most már elveszett a remény is. Az én helyemet más pótolta . . . minden másé . . . másé . . . míg az enyém . . . hah . . .

* * *

— Feledd el pajtás, — szóltam Áldaihoz résztvevőn, — az az asszony nem érdemi meg a te végtelen szerelmedet. Tekintsd az egészet egy gonosz álomnak. Dörzsöld meg szemeidet, ébredj s nézz körül, ifju vagy még, előtted az élet. Küzdj a mult vissza kísértő árnya ellen s bizz a jövőben. Meglásd boldog leszesz még s egykor kacagni fogsz szerencsétlen első szerelmed felett.

Áldai megtörtén hajította le fejét.

— Nem lehet . . . nem lehet . . . — felelte sóhajva.

— Hát még mindig szeretted azt az asszonyt? — kérdém szemrehányón.

— Szeretem-e? . . . erre nem felelhetek, de . . . feledni . . . nem tudom.

gyors apadás folytán aggodalomra okot nem adott; egyébként a szokásos intézkedések megtételek.

Közbiztonsági viszonyaink és állapotaink az évnegyedben általán véve kielégítőek voltak; szociális és munkás-mozgalom nem észleltetett. F. é. május hó elseje csendben és zavargás nélkül folyt le. A beérkezett csendőrségi esemény-jelentések különösebb fölemlíteni valót nem tartalmaznak. Az egyletek száma 256; az elmúlt évnegyedben 7 új egylet keletkezett és pedig 2—2 a pécsváradi és szentlőrinci, 1—1 a baranyavári, siklósi és hegyháti járásokban.

Honosítás a mult negyed folyamán nem történt; az állampolgári kötelékből gyulai illetőségű özv. Szákovics Ferencné nyert hozzá tartozóival együtt elbocsátást.

A közegésség általában kedvező volt. Az uralgó körjelleg, bár az előbbi évnegyedben uralgó influenza — mint járvány megszűnt — még mindig a légző szervek hurutos és lobos bántalmi képezték. A fertőző kórok közül az enyhe alakban, de nagy számban föllépő kanyaró volt az egyedül uralgó kór-faj, melyből a legtöbb eset a pécsi, siklósi, hegyháti és pécsváradi járásokra esett. A többi fertőző kórok csak egyes szórványos esetekre szorítkoztak. Valamennyinél igen alacsony halálozási arány volt. Dacára a fertőző kórok igen enyhe fölléptének, mégis nem ritkán vált szükségessé az iskolazárásnak elrendelése, illetőleg a tanításnak zárvizsga nélküli befejezése; a minek rendszeren a kanyarónak az iskolaépületben lakó tanító családjánál való föllépte volt az oka.

A katonai ügyekből a mult évnegyed főmozzanata a folyó évi fősorozás volt; ennek eredménye a következő: a pécsváradi járásban előállított I. 330; II. 146; III. 86. Összesen 562 Besoroztatott: I. 176; II. 26; III. 10. Összesen: 212. A siklósi járásban előállított I. 264; II. 116; III. 75; összesen 455. Besoroztatott I. 158; II. 34; III. 16; összesen 208. A baranyavári járásban előállított I. 469; II. 142; III. 92; összesen 703. Besoroztatott I. 274; II. 53; III. 42; összesen 378. A mohácsi járásban előállított I. 525; II. 258; III. 157; összesen 980. Besoroztatott I. 336; II. 115; III. 59; összesen 510. A hegyháti járásban előállított I. 426; II. 286; III. 154; összesen 866. Besoroztatott I. 272; II. 118; III. 59; összesen 449. A szt.-lőrinci járásban I. 310; II. 177; III. 91; összesen: 578. Besoroztatott I. 193; II. 62; III. 31; összesen: 286. Végül a pécsi járásban előállított I. 330; II. 148; III. 115; összesen: 633. Besoroztatott I. 162; II. 39; III. 41. Összesen 241.

Az 1873. XX. t.-c. rendelkezése értelmében folyó év tavaszán teljesített ló-, ügykocsi- és szekérösszeírás főeredményét alábbi kimutatás tünteti föl:

A pécsi járásban összes lovak száma 6114. A lófogatok száma és pedig: személyszállítók két fogatnak 22; teherszállítók egy fogatnak 79; két fogatnak 2752; összesen: 2853. Az ökrös szekerek száma 665. Siklósi járásban összes lovak száma 8524; személyszállítók egy fogatnak 7; két fogatnak 409; teherszállítók egy fogatnak 57; két fogatnak 3412; összesen 3885. Az ökrös szekerek száma 157. Baranyavári járásban összes lovak száma 10.688; személyszállítók egy fogatnak 11; két fogatnak 126; teherszállítók egy fogatnak 133; két fogatnak 4216; összesen 4486. Az ökrös szekerek száma 328. Mohácsi járásban összes lovak száma 8143; személyszállítók egy fogatnak 7; két fogatnak 93; teherszállítók egy fogatnak 140; két fogatnak 3495; összesen: 3735. Az ökrös szekerek száma 443. Pécsváradi járásban összes lovak száma 4827; személyszállítók egy fogatnak 13; két fogatnak 762; teherszállítók egy fogatnak 5; két fogatnak 1528; összesen 2308. Az ökrös szekerek száma 516. Hegyháti járásban összes lovak száma 5171; személyszállítók egy fogatnak

6; két fogatnak 81; teherszállítók egy fogatnak 22; két fogatnak 3439; összesen 3548. Az ökrös szekerek száma 418 Szentlőrinci járásban összes lovak száma 9338; személyszállítók egy fogatnak 4; két fogatnak 123; teherszállítók egy fogatnak 27; két fogatnak 3944; összesen 4098. Az ökrös szekerek száma 458. Összesen: összes lovak száma 54025; személyszállítók egy fogatnak 48; két fogatnak 1616; teherszállítók egy fogatnak 463; két fogatnak 22786. Összesen: 24913. Az ökrös szekerek száma: 2985.

Ugy a házipénztárt és az abban kezelt alapokat, valamint a gyámpénztárt havonként jelesen április hó 19-én, május hó 17-én és június hó 25-én megvizsgálták, mely vizsgálatok eredményeképp mindenkor kifogástalan rendet és pontosságot állapítottak meg. A házipénztárban a főösszesítés szerint volt:

Készpénzben 41.421 k. 36 f., kötvényekben 1.264.772 k. 45 f. Összesen: 1.306.193 k. 81 f.

A gyámpénztárban az évnegyed végével találtatott: készpénzben 15.414 k. 46 f., kötvényekben 2.991.013 k. 18 f. Összesen: 3.066.875 k. 12 f.

A tiszt-, segéd-, kezelő- és szolgáló személyzet-fizetésének emelésére 18.635 k. állami pótvavadalmazásban részesült a vármegye, mely összeget azonban a múlt évben tartott rendkív. közgyűlés arra való tekintettel, hogy a személyzet fizetései már várm. pótdó útján emeltettek, oly módon fölhasználni határozta, hogy az ennek folytán a pótdóból föl szabaduló részt a hiánnyal küzdő nyugdíj-alap kiadásaira fordítani rendelte. Az 1901 évi házipénztári költségvetés is leérkezvén, a vonatkozó rendelet beterveztetik.

A személyzet kebelében előfordult változásokat illetőleg bejelenti az alispán, hogy *Szentpály Sándor*, közig. gyakornok, tb. szolgáló lemondását bejelentvén, fölmentése megadatott. *Orbán Márton* szabadságot IV. aljegyző végkielégítéseért folyamodott. *Rapka Miklós* irnok munkaképtelenné válván, hivatalból leendő nyugdíjazása iránt előterjesztés tétetett. Nagy Pál várm. V. aljegyző, törvényhatósági munkaközvetítő 50 k. jutalomban részesült földmívelésügyi miniszter ur részéről.

A községek ügyeiről jelenti, hogy a múlt évnegyedes közgyűlésnek a jegyzői munkaerő szükséges szaporítása, esetleg a jegyzőségek célszerűbb megosztása érdekében hozott határozata folyományaképp s kiküldött bizottság megállapítása alapján a szükséges előintézkedések folyamatba tétettek. Bejelenti azon ismert tény, hogy a rácmecskei körjegyző: *Seita Sándor* nyert szabadságának leteltével helyére vissza nem tért. Midőn az esetről járási főszolgabíró jelentéséből értesült, rögtön intézkedett, hogy nevezett jegyző a fegyelmi eljárás elrendelése mellett állásától felfüggesztették és a hivatalában vizsgálat tartassék, melyhez egyúttal számvevői közeg is küldetett ki. A vizsgálat eddig véglegesen be nem fejeztetett s mégis annyi már megállapítva van, hogy a megszökött körjegyző pénzkezelése körül hiányok mutatkoznak; a főlhiányt mintegy 2500 k. illeték és állami adó képezi; egyéb közpénzeknél körülbelül 500 k. hiány észleltetett. A szükséges további intézkedések folyamatban vannak.

Az alispán eme jelentése minden hozzászólás nélkül tudomásul vétetvén, az esküdtbírói felszólamlási bizottságba a folyó évre *Benkő Gyula*, *Kiss Emil dr.*, *Hinka László*, *Pakuszy Gyula* és *Driess Lajos* választattak meg. Most következett

két köszönő irat.

Az első volt báró *Fejérváry Géza*, honvédelmi miniszter levele, melyben a felgyógyulása alkalmából hozzáintézett megyei üdvözlő feliratot köszöni meg.

A miniszter levelét megeljeneztek s ezután *Tormay Károly* alispán indítványozta, hogy a honvédelmi minisztert ötvenéves kato-

nai szolgálatának augusztus 15-én tartandó jubileuma alkalmából a vármegye feliratilag üdvözdölje s e feliratot az alispán vezetése alatt a megye országgyűlési képviselőiből és bizottsági tagokból álló küldöttség nyujtsa át a jubilánsnak.

Az indítványt éljenzések között elfogadták s ezután a néhai dr. *Höbbling Miksa*, volt megyei tiszt főorvos halála alkalmából a családjához intézett részvétiratára a Höbbling-család köszönő levelét vették tudomásul; valamint a párisi nemzetközi kiállítás kormánybiztosának a megyének a kiállításon való részvételeért nyilvánított köszönetét is, a mikor már báró *Fejérváry Imre dr.* főispán vette át az elnöki széket az alispántól.

Miniszteri leiratok.

A belügyminiszter a megyei házipénztár folyóévi költségvetését jóváhagyta; egyszerűsmind értesítette a vármegyét, hogy a megyei tisztviselők utiátalánya tárgyában úgy intézkedett, hogy az alispán utiátalányát 1400 koronában, a főorvosét 1000 kor. és a járásorvosokét 600 kor. állapította meg. Tehát ez irányban kéri a szervezési szabályrendelet módosítását, a mit a közgyűlés a leirat tudomásul vétele mellett el is rendelt.

A gyámügyi szabályrendelet módosítását nem hagyta jóvá a miniszter, mivel e téren legközelebb a gyámpénztáraknak az állampénztárba bevonása által ugyanis jelentékeny változások várhatók.

A *Zrinyi-szoborra* megszavazott száz korona megszavazását sem hagyta jóvá a miniszter. Nem pedig azért, mert a megye a gyámpénztári tartalékalap terhére szavazta meg annak idején az összeget; ezt a pénztárt pedig nem tartja arra hivatottnak a miniszter, hogy más, mint gyámügyi célokra szolgáljon.

Nem hagyta jóvá a miniszter az 1896-iki ezredévek a községi és körjegyzői nyugdíjba leendő háromszoros beszámítása tárgyában hozott közgyűlési határozatot sem. Mert a jegyzői nyugdíjalap jövedelme ma is csak 26000 korona, míg a szükséglete 33000 korona. Nincs azonban kifogása a miniszternek az ellen, hogy a milleniumi év kétszeresen számítottassék be, ha a megye kötelezi magát az alap esetleges fizetése képtelenségét megyei pótdó útján elhárítani. Mivel azonban a jegyzői nyugdíjszabályzatban már kétszeresen számítottatik az 1896-iki év és az esetleges fokozottabb kiadások fedezéséről is gondoskodva van, külön intézkedés szükségét nem látja fennforogni a megye állandó választmánya s kérte a leirat egyszerű tudomásulvételét, a mi ugy is történt.

Tudomásul vették ezután a belügyminiszter leiratát a temetőkről és temetkezésekről szóló szabályrendelet jóváhagyása tárgyában; valamint a földmívelési miniszternek a fásiskolákról és fásításokról alkotott szabályrendelet jóváhagyása tárgyában kelt leiratát.

Mohács nagyközségnek ama határozatát, hogy a vámdíjakat erre vonatkozólag a megyei vásártartási szabályrendelet módosítását nem hagyta jóvá a belügyminiszter.

Ez tudomásul vétetvén a megyei türengészet szabályrendelet módosítását *Morvay Ferenc* pártoló felszólalása után jóváhagyta a közgyűlés s ezután kezdődött a nagyobb vita

a gyámügyi szolgabírák

ügyében. Ugyanis az állandó választmány a belügyminiszter által elrendelt községi gyám és árvaügyeknek a járási főszolgabírák által leendő negyedévenkénti ellenőrzése tárgyában külön gyámügyi szolgabírói állásoknak állami pótvavadalmazás útján leendő szervezése tárgyában felirat küldését javasolta a belügyminiszterhez.

Német Lipót szólalt fel elsőnek a javaslat ellen. Az állami pótvavadalmazást is mi fizetjük meg — adóban. A közigazgatás egyszerűsítése folytán a jelenlegi idő nem is alkalmas új állások kérésére. Ez nem új kötelessége a szolgabíráknak; a miniszter most

csak a kötelesség időrendbeli teljesítését szorgalmazta. Tehát megmaradhat a régi rend s ezért az állandó választmány javaslata felett napirendre térni indítványozza.

Jessenszky Lajos, árvaszéki elnök, a javaslat mellett érvelt hosszabban.

Simonffy János a közigazgatás egyszerűsítése idején csodálatosnak találja, hogy ilyen javaslattal állnak elő. A közigazgatásnak kilátásba helyezett rendezésekor ily javaslatot tenni abszolút nem lett volna szabad. Nem új állások kellene, hanem a közigazgatást kell egyszerűsíteni. Pártolja *Német Lipótnak* a napirendretérés irányában tett indítványát.

Morvay Ferencnek főindító oka a javaslat ellen az, hogy az autonómiát úgy szereti, ha a tisztviselő atyja a népnek, folyton érintkezik vele. Csak hadd érintkezzenek a főszolgabírák a gyámügyekben minél többször a néppel s ezt meg is tehetik, mikor utiátalányuk emelve s a tisztviselők fizetése rendezve van. Az állandó választmány javaslata se nem időszerű, se nem szükséges. Hiszen a gyámpénztárakat ugyanis be akarják vonni az állami központba. Ajánlja a napirendretérést ő is a javaslat felett.

Jagits József szerint ugyan a közigazgatás egyszerűsítésétől nem várhatunk mindent s nem a gyámügyi ellenőrzést sem. De az a baj, hogy a gyámi és gondnoksági törvények nincsenek végrehajtva. Ezek végrehajtásáról gondoskodják az alispán. Erre kéri utasítani pótindítványában s egyébként, mivel a községi árvaügyek nyilvántartását községi megbizottak is elvégezhetik, a javaslatot ő sem pártolja.

Jessenszky Lajos, *Simonffy János* és *Tormay Károly* alispán rövid felszólalásai után *Benkő Gyula* beszélt, ki szintén hozzájárult *Német Lipót* indítványához, de olyan pótindítványt tett, hogy a miniszterhez felirat intéztesek felvilágosításul, hogy a negyedévi ellenőrzés óriási teher a főszolgabírákra.

Német Lipót zárószavában kifejtette, hogy ezt a feliratot az arra hivatott közigazgatási bizottság már meg is tette, kérvén lélekenként a vizsgálatok megtartását. De a miniszter nem engedett; tehát újabb felíratra szükség nincs.

A közgyűlés ezután megengedte, hogy a tisztviselők is szavazhatnak ez ügyben. S bizony az állandó választmány javaslatára csak is ők szavaztak s a közgyűlés óriási többséggel napirendre tért a gyámügyi szolgabírák ügyei felett, elfogadván *Német Lipót* ily irányu indítványát, a tett két pótindítvány mellőzésevel.

Nesze semmi: fogd meg jól.

A tárgysorozat 15. és 16. pontjai alatt foglalt s a *szederkény-pécsváradi* közlekedési utnak és a *tarcsapuszta-szentkirály-baksai* utvonalaknak a törvényhatósági közutak hálózatába való felvételének ügye következett ezután. Az állandó választmány *köszérdek szempontjából* mindkét ut felvételét javasolta a törvényhatósági közutak sorába, a mit a javaslat hívei zajos éljenzéssel fogadtak s a szólásra emelkedett szónokok felé pompás tenorban kiabálták:

— Eláll! Eláll!

Morvay Ferenc volt az első szónok, kijelentvén, hogy nem szeret a közvélemény ellen beszélni, de ha a közvélemény hangulata, s jelenleg ez a javaslat is, meggyőződése ellen van, saját meggyőződését mindenkor kifejtheti. A *siklós trinitási* utnak a közutak sorába való felvétele csak nagy harcok után sikerült s most kitűnik, hogy ez a megye legjáratottabb közútja. A milliós kölcsönből azután csekélyebb összekötő utakat csináltak bizonyos egyéni érdekből. És elfogyván a millió, az alispán csak nemrég panaszkodott a *köszuti alap végkimerülése* miatt s nemcsak a takarékoságot indítványozta, de azt is, hogy minden új ut felvétele mellőzésével a jelenlegi közutak fenntartásával is takarékoskodják a vármegye. *Mi jögon kerül hát elő ilyen sürgősen es a két ut? Várjuk meg az alkalmas időt; hiszen*

most es a két ut úgy se lesz kiépítve s fenn-tartásukról továbbra is a községeknek kell gondoskodni. Ha sok utat veszünk fel most: a kiépítést később is csak pótdóemeléssel bírjuk eszközölni. Ettől a rémtől fél; tehát a két új ut felvételét se nem ajánlja, se meg nem szavazza.

Margittai Péter és *Stajevits* János az ellen tiltakoznak, mintha a megye valaha egyéni érdekekből épített volna közutat. — Egyébként pártolják a két új ut felvételét.

Simonffay János szerint ime ismét két új utat vesznek fel, mikor a régiak sincsenek kiépítve. A szederkény-pécsvárad ut felvételének örül, mert hisz ő volt az, ki ezt évek óta sürgette. Indítványozza, hogy *állapítsák meg a sorrendet*, a hogy a felvett utak kiépítendőik s *első helyen a szederkény-pésvárad ut kiépítését ajánlja*.

Német Lipót szölt még röviden a tárgyhöz s *Morvay* Ferenc személyes kérdésben tett felszólalása után a főispán először az állandó választmány javaslatát tette fel szavazásra.

A közgyűlés természetesen nagy többséggel elfogadta a két új ut felvételét, hiszen *az most egyszerre olyan sürgős közérdeket képez*, hogy okvetlenül fel kellett venni őket a közuti hálózatba, s *megigérni*, hogy kiépítik, majd ha lesz pénz; addig pedig gondoskodjanak a fentartásukról a községek.

Simonffay János erre kijelentette, hogy *pótindítványát visszavonja*, mert nem akarja kitenni a leszavaztatásnak.

Ezután *Zsolnay* Miklós és társainak ama kérelme felett, hogy a megye adjon törzsrészvények ellenében 300 ezer koronát a *pécsdólnjimiholjáci* vasutára, napirendre tértek, mert a vármegyének nincsen pénze.

Nincs pénze még a *szentlőrinci* s *pécsvárad* megyeházák s a *vármegyeháza* tatarozására sem, a mire vagy huszezer korona kellene, de nincs, csak háromezer. S a belügy-miniszter se ad; erről értesíti a vármegyét. De a közgyűlés a szentirással élve újra zörgetni határozta, remélvén, hogy megnyitattik — s új feliratot fognak e tárgyban intézni a miniszterhez.

Szabályrendeletek módosítása

következett ezután. Hosszasan tárgyalták a *jegyzők nyugdíj-szabály-rendeletét* melyben *Darássy* Ödön felszólalására az özvegyi nyugdíj minimumát hatszáz koronában állapították meg.

Ezután a közgyűlés a vármegyei *tiszti nyugdíj szabályrendelet* módosítását *Morvay* Ferenc ellenzése dacára *Kossits* Kamill, *Tó-jegyző* s *Benkő* Gyula hozzászólása után egyhangulag elfogadták. Több kisebb jelentőségű ügyet gyorsan letárgyalt a közgyűlés, mielőtt a *vármegye kéményseprési szabályrendeletének* módosítását tették vita tárgyává. Több bizottsági tag hozzászólása után *Morvay* Ferenc tett a módosítás tárgyában indítványt, melyet a közgyűlés el is fogadott. Ez indítvány szerint, melyet aztán az indítványozó meg is fogalmazott, a kéményseprők minden kémény és a beletorkoló füstvezető csövek tisztítása után mindannyiszor 12 fillért követelhetnek, ugy szintén 12 fillér fizetendő minden takaréktűzkely tisztításáért, nemkülönben ugyanily összeg jár a kályhák és a füstvezető csöveinek tisztításáért.

Ennek végeztével a közgyűlést a főispán, miután már negyed kettő volt, felfüggesztette s délután három órára hívta ismét egybe.

Délutáni ülés.

A főispán délután három órakor pontban megnyitotta a közgyűlést, melyen ebéd után igen kevesen jelentek meg. A közgyűlés aztán sommásan intézett el igen sok ügyet. Ezek közül kiemelendő, hogy a közgyűlés *Hetyey* Sámuel megyéspüspöknek s *Német* Lipót ügyvédnek jegyzőkönyvi köszönetet szavazott a Mohács községi szegényház alap javára tett két-két ezer koronás alapítványukért.

Orbán Márton, vármegyei IV. aljegyzőnek, ki betegsége miatt állásáról lemondott, a közgyűlés 900 korona végkielégítést szavazott meg.

Nagyobb vitát provokált *Siklós* nagyközség képviselőtestületének megfelelően határozata a nagyközség tulajdonát képező *Pelikán nagyvendéglő kertjének rendezése* tárgyában. *Darássy* Ödön dr. a felebbezés ellen foglal állást, védvén a nevezett nagyközség érdekeit. *Stajevits* János tekintetbe kívánja venni a közegészségi ügyet s ugymond, e kérdés elintézése a felebbezés értelmében csak akkor helyes, ha ezt a szempontot tartják szigoruan szem előtt.

Siklós nagyközség, ugyanis, mint tulajdonos, nagyobb udvart akar a *Pelikán* szálló részére, a felebbezés ellenben kisebb udvart s nagyobb kertet. A felebbezés mellett szól az építési bizottság, maga az államépítészeti hivatal, a közegészségi közegek véleménye s az állandó választmány is.

A közegészségi s a nagyközség gazdasági érdekét tekintetbe véve, kérdi a főispán vajjon a törvényhatóság illetékes e a kérdés eldöntésére. A közgyűlés az illet. kességet megállapítja s ekkor *Német* Lipót ügyvéd indítványát fogadja el, mely szerint *Siklós* nagyközség határozatát feloldja és új határozat hozatalra utasítja a községet, mely határozatában vegye tekintetbe a közegészségügyet s a község gazdasági érdekeit.

Ezután ismét apróbb ügyek következtek, melyből érdekes, hogy *Jakab* Béla pécsi közgazgatási tanfolyam hallgatójának 120 korona ösztöndíjat szavazott meg a közgyűlés.

A new-yorki „Magyar Segély egylet” kérvényét segélyezés iránt, mivel nincs pénz, elutasították.

A községi számadások tudomásvételével a közgyűlés véget ért délután öt óra előtt néhány perccel.

Huszonötéves jubileum.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. július 8.

A baranyamegyei katonahadastyan betegsegelyzo-egylet a tegnapi vasarnapon tartotta huszonötéves fennállásának jubileumát.

Szombat estére lampionos menet mellett disztakarodó volt tervezve, a mely azonban a vasárnap reggelre tervezett diszébresztővel együtt elmaradt s e helyett szombaton este az egyleti tagok a *Munkácsy Mihály-utca* 12. szám alatti egyleti helyiségben barátságos összejövetelt tartottak.

Vasárnap reggel a *Mohácsról*, *Hosszuhetényből* és *Pécsváradról* érkező társjegyleteket ünnepélyesen fogadták s zeneszó mellett bevonultak az egyleti helyiségbe.

Félkilenc órakor gyülekezés volt a *Majláth-téren*, honnan felvonultak a belvárosi templomba. A jubileumra megjelentek s az egyleti zenekar zenéje mellett a felvonulásban résztvettek a jubiláló egylet mellett teljes számban a *mohácsi* és *pécsvárad* hadastyan-egyletek s a *hosszuhetényi* és *lancsuki* hadastyanok kiküldöttjei. *Budapestről* az első magyar hazafias hadastyan és női segélyzo-egylet nevében *Györfi* Antal elnök, *Radványi* Dániel titkár, *Zeisler* Mihály ellenőr és *Petracsék* János karmester jöttek le az ünnepélyre; továbbá megjelent a *miskolci* hadastyan egylet két kiküldöttje is. A diszfelvonulásban résztvettek: a pécsi *önkéntes tűzoltók*, a *Zsolnaygyári* tűzoltóság, a pincér-egylet *Dollinger* András elnök vezetése alatt, a pécsi *Kath. Legényegylet*, az első pécsi *polgárok és munkások* rokkant és nyugdíj-egylete, a *Polgári Kerékpár-egyesület*, a pécsi *Petőfi-Kör* és a *bányatelepi* hadastyanok kiküldöttjei.

Délelőtt kilenc órakor volt a belvárosi templomban az ünnepélyes *hálaadó istentisztelet*, a *Te Deum*, melyet *Ollé* Fülöp, nyugál-

mazott bozsoki plébános celebrált. Mise alatt a *kath. Legényegylet* dalárdája énekelt a kóruson.

Mise után a templom előtt sorakoztak az ünneplő egyletek s a *Legényegylet* a *Himnusz*-t elénekelvén, a templom lépcsőzetén felállított szószerkről *Kozáry* Gyula, honvédhadapródiskolai lelkész emelkedett szellemű, minden ízében hazafias, szónoki magassággal szárnyaló, igazán remekszép beszédet tartott a jubilánsokhoz.

A beszéd végeztével ismét a *Kath. Legényegylet* énekelt s a templomi ájtatosság végetérvén, a menet a *Király-utcán* át az egyleti helyiségbe vonult, hol *diszkozgyűlés* volt délelőtt fél 11 órakor *Szelics* Ferenc elnök vezetése alatt. A közgyűlésen *Lengyel* János titkár felolvasta az egylet huszonötéves fennállásának rövid történetét s ötven jubileumi érmet osztott ki a tagok és a vendégegyletek képviselői között. Az emlékérem egyik oldalán a következő felírás van: *„A baranyamegyei katonahadastyan betegsegelyzo egylet huszonötéves fennállása emlékére 1901”*; a másik oldalon: *„Királyért és hazáért hűség és becsülettel 1876.”*

Délben ötven teritékü *bankett* volt az egyleti helyiségben, melyen több lelkes és hazafias felköszöntőt mondtak.

Délután félhárom órakor zeneszó mellett kivonult az ünneplő egylet a *Tettyére*, a hol *népünnepelely tartatott*. A zászlókkal és lampionokkal diszített fensik vendéglőinek asztalai megteltek néppel, sőt még sokan helyet sem kaptak. Volt világposta s a konfettit és serpentint fehérruhás, pirossapkás szép lányok árusították. A tombola-sátor folyton tömve volt néppel s *Horváth* Pali zenekara s az egyleti zenekar szolgáltaták a zenét. A tettyei romok szinpaddá voltak átalakítva, hol a *Petőfikör* tagjai este élőképeket mutattak be s rövid szinpadi jeleneteket produkáltak. Délután a *Polgári Kerékpáros Egylet* a fensik köröndjén gyors versenyt és lassu versenyt rendezett s *Bergmann* Lajos pompás műkerékpáros produkciókkal gyönyörködtette a közönséget. A *kath. legényegylet* dalárdája pedig *Borsy* György tanító vezetése alatt nagy hatással énekelt népdalokat.

Ugy a délelőtti ünnepélynek, mint a délutáni mulatságnak szép idő kedvezett s még a késő esti órákban is igen sok volt a nép fönn a *Tettyén*. Szóval a hadastyanok huszonötéves jubileuma minden tekintetben szép és sikerült ünnepély volt s a közönség tömeges részvételével dokumentálta, hogy az egylet érdemekben gazdag huszonötéves multra tekinthet vissza!

Hirek.

Pécs, 1901. július 8.

Nyári kirándulók.

Az egyik polgár: Mit csináljunk vasárnap? A feleségem fürdön van; szörnyen unom magam.

A másik: Én is úgy vagyok.

Az egyik: Talán kimennénk a hadastyanok népünnepelelyére.

A másik (kicsinylőleg): Népünnepelely? Igen közönséges multság.

Az egyik: Van talán valami változatosabb terved?

A másik (büszkén): De van ám.

Az egyik: Nos?

A másik: Ránduljunk ki.

Az egyik: Mondasz valamit. De hová ránduljunk.

A másik (páthoszsza): Az örök jég és hó birodalmába — a havasokba.

Az egyik: Bravó! Melyik havasokba?

A másik: Természetesen Sweicba. Nagy kedvem volna a *Mont-Blankot* megmászni. Onnan csinos kilátás nyílik.

Az egyik: De igen veszedelmes. Az új-

ságban az ember napról napra szörnyet halt turistákról olvas.

A másik: Igazad van. Végre is családos embernek vigyázni kell magára.

Az egyik: Jó lesz talán a Táttra is.

A másik: Természetesen. Elmegyünk Csorbára és a fogaskerekű vasuton...

Az egyik: Topp! Az veszedelmes. Olvastam már olyasmit, hogy a fogaskerekű vasuton szerencsétlenség történt.

A másik: Szerencsétlenség? Akkor hagyjuk a Tatrát.

Az egyik: Igazad van. (gondolkozva) Debát akkor hová menjünk?

A másik: Az abaligeti barlangba.

Az egyik: Hogyisne, hogy halálra hűt sem magam.

A másik: Akkor talán a bányatelepi gesztenyészhez?

Az egyik (örömmel): Ez az, menjünk a bányatelepi gesztenyészhez.

A másik: Az omnibuszon...

Az egyik: Ohó, omnibusz? arra elvből nem ülök.

A másik: Én se nagyon szenvedhetem. De hát akkor hová rándulunk ki?

Az egyik (aggódva): Hová? Mert valahová ki kell rándulnunk. Mindenki kirándul,

— Szünet. —

A másik (félénken): Talán a Jakabhegyre? Az egyik: Jakabhegyre! Szép vidék, szó sincs róla.

A másik: De nagyon fárasztó ut. Majdnem másfél órát kell gyalogolni.

Az egyik (lemondással): Igaz.

— Szünet. —

A másik (habozva): Koma!

Az egyik (félénken): Nos?

A másik (szégyenkezve): Izé... talán elmennék a sétaterre? Innen oda — ez is kirándulás! (Indulnak.)

Zs.

Napirend 1901. július 9-én.

Naptár: kedd, július 9. — Róm. kath.: Anatólia. — Prot.: Ludovika. — Görög-kel.: (jun. 26.) Dávid. — Zsidó: Thamasz 22. — Nap két 8 óra 57 perckor; nyugszik 7 óra 34 perckor. — Hold két 11 óra 19 perckor este; nyugszik délután 22 perckor.

Időjárás: A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz, meleg zivatarok várhatók.

Megyei közigazg. bizottság ülése d. e. 9 órakor a vármegyeházán.

Pécsi jótékony nőegylet rendkívüli közgyűlése a nőegyleti helyiségben d. u. 5 órakor.

Szt-Lőrinc-nasói h. é. vasut műtanrendőri bejárása.

— (Mi lesz a képviselőház helyén?) A magyar parlament tudvalevőleg, 1902. év őszén hurcolódik át a mai szűkes szállásából, a Sándor-utcai országházból, pompás új palotájába, a dunaparti tündér-kastélyba. Ezt a pozitív hírt alig erősítette meg minap Széll Kálmán miniszterelnök egyik országgyűlési beszédében, azonnal megindult a legszélesebb körben a vállalkozói spekuláció az iránt, micsoda jó üzletet kellene az üresen maradó képviselőházban grundolni? A Sándor-utcai képviselőház Budapest székesfőváros tulajdona, melyért az ország — a tulajdonjog elismerése fejében — naponként egy darab körmőci aranyat fizet ma is a fővárosnak. Mint budapesti tudósítónk értesít, a fővárosi vállalkozók valóságos futtatást rendeztek az utóbbi napokban Halmos János polgármesterhez, s a legbökezebb ajánlatokkal ugyszólván egymásra licitáltak, hogy a szép berendezésű kis palotát egyik, vagy másik nyerve el bírben a saját hasznosuló vállalkozásának. Egyik belvárosi orfeumot, másik ötödik színházat, harmadik elegáns éttermet akart felütni a honatyák elhagyott fészkeiben. De a főváros valamennyit elutasította, mert a nemzeti pietáshoz, melyet parlamentünk iránt mindnyájan táplálunk, legméltóbbnak talált egy, nem is privát vállalkozótól, hanem magától a magistratusból eredt ajánlatot. Ezt az ajánlatot, illetőleg tervet a

főváros IV. kerületének előjárósága vetette szőnyegre és szerinte, de mi szerintünk is, az üresen maradó parlamenti palotában legillőbb és legcélszerűbb lenne elhelyezni *Budapest fővárosi könyvtárát*. Ez a könyvtár, mely most ott szorong a központi városház (azelőtt Károly kaszánya) Károly-köruti szárnyában, jobbra a köteles példányok beszolgáltatásából gyűlt egybe s ma már jóval felülhaladja a 100,000 kötetet. Teljesen elég ahhoz, hogy a főváros közönségének egy dús választéka és a mi fő, könnyen hozzáférhető népkönyvtára legyen. A budapesti nyilvános könyvtárak ugyanis annyira agyon vannak szabályozva s mindenféle hivatalos és privát szekaturákkal hozzáférhellenekké téve, hogy a nagyközönség igazán örök hálát fog érezni a főváros nemes tanácsa iránt, ha megajándékozza őt egy modern, egész nap nyitva álló és keretében nem a boszanto copf-rendszer szerint berendezett közkönyvtárral. Kivált a több száz-ezernyi munkás és iparos nép lesz ezért örökre hálás, melyet a mai könyvtárakból ugyszólván „kinéznek.”

— (Jelentés a vizről.) A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 7-én reggel 6 órakor a tettyei viztartóban 1000 kb., az ellentartóban 1250 kb. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 1360 köbméternek találtatott. Julius hó 8-án reggel 6 órakor a tettyei viztartóban 1000 kbm. az ellentartóban 1100 kbm volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 1360 köbméternek találtatott. Mindezek folytán a vízvezeték tegnap és ma mindenütt újra megnyitották.

— (Befejezett tanulmány ut.) Négy hete indult el Sárkány Ármán rendőrkapitány Németországba tanulmányútra, hogy az ottani rendőr-viszonyokat tanulmányozza. E valószínűleg hasznos utról tegnap érkezett meg és ma már átvette az ügyeletes rendőrkapitányi tisztséget.

— (A harkányi fürdőből.) Mint lapunkat értesítik, a fürdővendégek száma a múlt hét végén 1064 volt a harkányi fürdőben.

— (A nyugati pályaudvar jövője.) Budapest már most is, jövőre még inkább, észak-nyugat, vagyis a Margit-sziget és Újpest-felé fejlődik. Az új épület óriási telkének beépítése, az új országház fölépülte s még egy csomó nagy középület az ifjúdó főváros természetes fejlődését és forgalmát ebbe az irányba terelendi okvetlenül. Ennek a fejlődésnek nagyon utjában áll már most is, még inkább utjában fog állni ezután a m. kir. állam vasutak nyugati pályaudvara, műhely telepe, kocsi- és raktárparkja, mely valóságos kis forgalmu kolónia jelenleg s mely tagadhatatlanul ketté szeli, szétválasztja majd az új Budapestet a mai, nemsokára már régi Budapest-től. Napról-napra jobban érzik az egykori „osztrák indóház” illetén alkalmatlansága, utban léte. Egyesek, a kik az óriási telek-helyen dusan jövedelmező bérházakat szeretnének már évek óta emelni, agyon-deputációztak is már kereskedelmi minisztert, városi hatóságot, vasuti igazgatóságot, hogy vigyék ki Rákosra az egész pályaudvart és parcellázzák szét köztük az így felszabaduló óriási telek-komplexumot. Illetékes helyen, mint budapesti tudósítónk írja, már bele is mentek, ha nem is egészben, az e fajta kombinációba. Csak hogy a telek-spekulánsok egészen ki fognak maradni a kalkulusból. A m. kir. államvasutak igazgatósága ugyanis, telegrafálja tudósítónk, csakugyan kiviszi a Podmanicki-utca és Váci körut közti helyről a mai nyugati főműhelyét, összes raktárait, fűtőházát s az egész teherforgalmat s a hatalmas új telepet erre a célra már meg is kezdette építtetni Rákos és Palota-Ujpest közt, a pályatest bal oldalán. A mai nyugati pályaudvarból nem marad meg egyéb a mai helyen, csak a személy pályaudvar. Hogy pedig a város fejlődését a megmaradó személy pályaudvar se akadályozza, se pedig az utasoknak ne kell-

jen több kilométerről besétálniok Budapestre, a vasut igazgatósága igen praktikus tervvel akarja megoldani a nehéz kérdést. A személykocsik sineit ugyanis a főváros végén meg fogják szakítani s leviszik a föld alá, úgy hogy a nyugati részen Budaestre zónázó utasok a jövőben a föld alatt, alaguton jutnak a mai formájában megmaradó nyugati indóházba, onnan pedig ki kocsin, ki villanyoson a városba. A jelenlegi pályaudvar tehát összes sínparaival el fog tűnni a föld alá s a hosszú széles vasuti pályatér nem osztandja két felé Budapestet, sem pedig a most vigan pótlékelt gőzmasinák és műhely-kémények nem borítandják állandó kőszéntüstbe a főváros legszebb részét, a Terézvárost s az Andrassy-utat.

— (Pályázat.) A siklósi kir. adóhivatalnál egy adótisztai állás van üresedésben. Pályázni tizennégy nap alatt lehet a pécsi m. kir. pénzügyigazgatósághoz.

— (Ul megállóhelyek.) A m. kir. államvasutak igazgatóságának értesítése szerint a kereskedelemügyi miniszter rendeletéből a körös—belovár—verőce—barcsi h. é. vasut misutinovác—józséftárnai vonalrésze Józséftárnára és elágazás Eduardtárnára felé (1/a sz. órház) fel- és leszálló helyeikkel, valamint a szigetvár—kaposvári helyierdekű vasut vonalán Mozsgó—Szulimán és Szent-László állomások között a 4. számú órháznál fekvő Szulimán feltételes megállóhely — mely eddig zárva tartatott — a személy- és podgyászforgalomra megnyitották.

— (Halálozás.) Özv. Kraicsik Mártonné, szül. Graff Teréz folyó hó 7-én d. e. 10 órakor hosszas szenvedés után meghalt. Teteme az Árpád-utca 39 számú gyászházban f. hó 9-én délután 3 órakor beszenteltetik s onnan a budai külvárosi temetőbe örök nyugalomra helyezik. Az engesztelő szentmise 10-én lesz 10 órakor a Ferencrendiek templomában. — Frikker Sándorné szül. Jozipovics Anna ma délelőtt 11 órakor hosszu szenvedés után 23 éves korában meghalt. Temetése 10-én délután 6 órakor lesz az István-utca 3. számú gyászházból a budai külvárosi temetőbe.

— (Felhőszakadás.) Gyönyörűen ragyogott ma reggel a város felett a nap s az égen egyetlen felhő sem volt. Délelőtt, úgy tizenegy óra tájban aztán délkeletről nehéz, fekete felhők kezdtek tornyosulni, melyek délután két órára már teljesen beborították az eget, s negyed háromkor megeredtek az ég csatornái s valóságos felhőszakadás volt, mely jó ideig eltartott. A Mecsekről utcaszélességben, bokán felül érő magasságban rohant alá a sárga víz, mely most ismét kitisztította a várost. A belvárosi templom körül oly szélesen hömpölygött alá az ár, hogy a piac tágas terét teljesen elborította. Lesz legalább vizünk, — ha ugyan ezt a hasznat nem fogja nagyon is ellensúlyozni az a kár, mit az által okoz nálunk az ilyen s különösen a gyakori felhőszakadás, hogy a hegyekről, a szőlőhegyekről lehordja a földet. A villám keményen cikázott és egymást követte az erős dörgés. A Ferencrendiek kolostorának egyik melléképületébe be is ütött a villám, hanem nagy kárt nem csinált, mert a tűzfal mentén leszaladt. A réten legelő tehéncsordát is baj érte, a mennyiben az együtt legelő csorda egyik tehénét a villám leütötte, a mely tehén Eiser János kereskedő tulajdona volt.

— (Csaló kocsislegény.) Nyirő Lajos gerjéni illetőségű kocsislegény Gyűdön szolgált Sztanics vendéglősnél, a hol tisztességes fizetése és ellátása volt, a mivel ő azonban nem látszott megelégedve lenni, legalább azt mutatja az az eset, hogy a múlt napokban, a mikor gazdája szántani küldte a siklósi dűlőben levő földjükre, Nyirő gazdájának Siklóson levő házához beállított s a lakóknak azt mondta: „Elküldött a gazdám, hogy adják meg a házbért, mert köll a pénz.” Az egyik lakó át is adott neki 30 koronát, a mit Nyirő

nem vitt bizony a gazdájának, hanem saját céljaira használta fel. A lakó azonban a házgazdától nyugtát követelt s így tudódott ki, hogy Nyirő egy éheltelen csaló s a ki már egyebütt is vásárolt hamis megrendelésekkel Sztanics nevére. A fickót átadták a csendőrségnek.

— **(Fölszakított aszfalt.)** A ma délután hirtelen keletkezett felhőszakadás ismét tetemes kárt okozott, a mennyiben az alárohánó ár a Vadember szálloda előtti aszfaltot jó nagy terjedelemben felszakította.

— **(Állami tisztviselők mozgalmá.)** Az állami tisztviselők fizetésrendezése ügyében a pécsi állami tisztviselők által kiküldött választmány szombaton délután 5 órakor ülést tartott a városháza közgyűlési termében. Az ülésen — mely szombat esti lapunk zártakor még javában folyt — elfogadták az *Obetko* Dezső dr., kir. aljárásbíró által készített memorandumot, melynek főbb pontjai a következők: 1. a tisztviselők fizetése az ausztriai tisztviselők fizetésével, lakbérük pedig a katonatisztekével egyenlő legyen; 2. a szolgálati idő 40 évről 30 évre szállíttassék le; a nyugdíj megállapítása méltányosabb alapon történjék; 3. az özvegy nyugdíja kétharmada legyen volt férje fizetésének; 4. a gyermekek nagyobb ellátásban részesíttessenek s ha csak egy árva maradt is, ez is megkapja az ellátást; 5. a temetési járulék a nőtlen tisztviselő után is kiutalványoztassék; 6. szolgálati pragmatika léptessék életbe; a minősítés ne legyen titkos; ha rosszabbul a minősítés, ez az okokkal együtt tudtára adandó a tisztviselőknek; 7. a tisztviselők gyermekei állami iskolában tandíjat ne fizessenek; 8. a millennium éve számítassék a szolgálatba 3, vagy 2 év gyanánt; 9. a szolgálati díj az eddig egyharmad rész helyett kevesebb legyen; a mentes 300 frt. emeltessék fel 800 frtra; ez legyen a fizetés minimuma; 10. az illetmények utáni nyugta — bélyeg és a pályázati kérvények bélyegilletéke töröltessék; 11. a készpénz-biztosíték (cautio) megszüntetendő. Az értekezlet elhatározta, hogy csatlakozásra hívja fel a pécsvidéki állami tisztviselőket is s a szeptember elején tartandó országos kongresszuson küldöttségileg képviseltetni fogja a pécsi állami tisztviselőket.

— **(Holttest a vízben.)** A darázi szivó-csatornában *Vuics* Jela darázi 25 éves hajadon holttestére akadtak. Az orvosrendőri hulla szemle megállapította, hogy bűntény ki van zárva s hogy a különben eskóros *Vuics* Jella a csatorna meredek partján járva, valószínűleg eskóros roham lepte meg s ily állapotban esett az alig egy méteres vízzel telt csatornába.

— **(Vesztett ebmarások.)** *Boda* Klára mohácsi lakost egy kóbor eb megharapta. A megmárt leányt fölszállították a budapesti Pasteur-intézetbe. *Izabella* föld pusztán egy kóbor eb két sertést harapott meg.

— **(A kegyetlen szülő.)** Legyen a szülő szigorú gyermekéhez, nevelje úgy, hogy tanuljon félni tőle, hanem azért szeresse ne legyen kegyetlen hozzá, pusztán szigorú, csak úgy nevelhet valamit belőle. Hanem néha a szülő nagyon meglepedezik magáról, azt hiszi szigorú s a legnagyobb fokban kegyetlen. Így van ez *Mosslovács* Jánosné Tettye-utcai lakónéval is. Egy gyermeke van, egy kilenc éves fia, hanem ez is mostoha. És így, hogy mostoha, következtetni lehet, a gyerekek nincs a legjobb dolga. Tegnap reggel elment onnan hazulról és csak délután egy óra tájban tért haza. Mostoha anyja már várta és egy vastag husággal ütlegelni kezdte a szegény *Jóskát*. Hiába kiabált a gyermek, a háziak is hiába mentek segítségére, nem használt semmit. Addig ütötte, míg a gyermek ajultán összerogyott. A lakók nem nézhették már a dühöngő anyát, hanem kivették a kezéből, hogy életre keltsék. Az még egyre ordította: »Agyon-

ütöm a kutyát! Hanem a lakók a szegény gyereket bevitték lakásukba s így megóvták a kegyetlen mostoha elül. A gyerek ott fekszik a lakóknál összevert testtel. Nem ártana az ilyen szülővel hasonló módon elbánni.

— **(Bucsu-lakoma.)** Ma este a pécsi helyőrségi tisztikar százötven terítékű bucsu-estélyt rendez a honvédelovassági felügyelővé kinevezett báró *Zech* Arnold volt dandárparancsnok tiszteletére.

— **(Huszéves találkozó.)** Holnap (kedden) huszéves találkozóra gyűlnek össze a pécsi főgimnáziumnak 1881-ben érettségített növendékei.

— **(Az egér és a telefon.)** Egy telefon-előfizető állandóan panaszkolta a központnak, milyen kellemetlenség éri mostanában. Hiába kapcsolják össze, a kivel beszélni akar — nem ér az egész beszélgetés egy fakóvát sem, nem hallja a szót. A központból a sok panaszra megérkezett a mechanikus és első dolga volt, hogy kopogtatni kezdte a villanyos készülék kis ládáját. Egyszerre csak zsupsz, egy szürke-barna egérke ugrik ki és elszaladt nyilsebesen. Fölbontották a ládikát és kiderült, hogy az egérke állandóan ott lakhatott és valahányszor csöngettek, megijedt és ugrált a ládában. Ezért nem lehetett hallani a beszédet.

— **(A pince titka.)** *Vajda* Bódog, háztulajdonos jelentést tett a rendőrségen, hogy háza pincéjében egy egynapos lánycsecsemőnek toszlásnak induló hulláját találta meg. Ugy történt a dolog, hogy *Vajda* borért ment a pincébe s akkor egyszerre erős hullaszag ütötte meg az orrát. Kutatni kezdett s a pincében levő homokbuckában, mely alig, hogy elfödte a hullát, ráakadt a kis holttestre. A gyanu egy cselédleányra irányul, a ki bűnös szerelmének gyümölcsétől így akart megszabadulni. Ez a cselédleány többször jött barátneját meglátogatni a házhoz s tudta mindenki szerencsétlenségét. Ez a cselédleány most elmaradt a háztól. Egyébként folyik a büntügyi nyomozás, mely hivatva van felderíteni a titokzatos bűntényről a leplet.

— **(Reggeli jelenet a sétaterén.)** Reggelenként is mindig van közönség a sétaterén. mert ugyszólván ekkor a legkellemesebb ott. Néha azonban megtörténik, hogy a sétateri közönséget nem a legszebb és legépülethebb jelenetek zavarják meg. Így volt ma reggel is. Sokfelé mulattak az éjjel s ilyenkor egész reggelig elhúzódik a dinom dánom s későn hagyják el a mulatóhelyeket. Gyakran megesik, hogy még előbb a sétaterre mennek és ott a legtrágárabb beszédekkel zavarják a közönséget. Ma is két legény, a kik egész éjszaka mulattak, reggel hat óra tájban a sétaterre vetődtek és ott igen szemtelen, kihívó módon viselkedtek, úgy, hogy egész botrány fejlődött s mire a rendőr valahonnan előkerült, a két legény már odább állott. Nem ártott volna annak a két duhajkodó legénynek, ha egy kicsit hüvösre vezették volna őket, a hol egy kicsit lehülhetek volna, mert úgy látszott nagyon is tüzelt belülről a sok szesz. De mikor az, a ki bevezethette volna őket, nem volt látható.

— **(Emberhalál huss állérért)** *Kerkvarics* György, dályoki lakosnak engedélye van, hogy sajáttermésű borát zárt palackokban elárusíthassa. Az ilyen lepöcsélt palack bort az azt vásárló egyének nagy része azonnal *Kerkvarics* udvarán szokta elfogyasztani. *Ivicsin* Pál is elment *Kerkvarics*hoz borért s iddögált az udvaron. Később odament *Jednasics* Vince, *Ivicsin* másodizü sógora is. *Jednasics* *Ivicsin*től husz fillért követelt, melyet neki állítólag valamikor kölcsön adott. *Ivicsin* tagadta, hogy adósa *Jednasics*nak. Az ennek következtében támadt szóvita közben *Jednasics* *Ivicsin*t többször fölpofozta, majd pedig három lábú faszékkel fejbe ütötte, úgy,

hogy *Ivicsin* összerogyott. Az utóbbi kábultságából csakhamar magához térvén, fölugrott, késsel mellbe s hasba szurta *Jednasics*ot, életveszélyes sérülést okozva rajta. Az esetet a mohácsi kir. járásbírósnak azonnal bejelentették, a vizsgálóbíró rögtön kiment a helyszínére; de mire odaért, *Jednasics* már meghalt.

— **(Vesztett macska.)** *Homólka* Alajos németbolyi lakosnak négy (10 éves, 6, 4, 2 éves) gyermekeit, u. m.: *Emiliát*, *Ferencet*, *Józsefet* és *Károlyt* saját féléves vesztett macskája megharapta. A megmárt gyermekeket föl vitték a budapesti Pasteur-intézetbe.

— **(Éjjeli garázdálkodás.)** Vasárnap éjjelenként a város képe sokkal elevenebb, mint egyéb éjjeleken. Ilyenkor ugyszólván az egész város mulat. Ebből kifolyólag természetesen jóval hangosabb is a város ugy vasárnap éjjel, mint közönséges napok éjjelén. Nem ritkák nálunk az éjjeli garázdálkodások sem. Tegnap éjjel is egy részeg csapat vonult végig nagy zajjal az orsolya-utcán s annak környékén majdnem mindenütt bezörgettek az ablakon. Mikor észrevették, hogy a házban felébredtek, akkor elszaladtak. Némelyik házból háromszor is visszatértek a nyugodtan alvó, békességes emberek riadalmára. Persze baj, hogy nem lehet minden utcasarokra egy rendőrt állítani. Feljelentették az ismeretlen garázdálkodókat, a kik vagy öten lehettek, s most keresik őket.

— **(Nyomorék gyermek.)** A népesebb utcák sarkainál, néha itt, néha ott, láthatunk egy vézna, sápadt arcú, tíz éves gyermeket, kinek egyik lába hiányzik. Kéreg s száraz karjait oly esdőleg tudja kinyújtani az emberek felé. S az emberek adnak neki egy-egy krajcárt. Ezzel a szegény nyomorékkal aztán az utcai suhancok, gyerkőcök egészen másképpen bánnak. Ingerlik, csúfolják, elveszik tőle mankóját, még meg is ütik, rugják s a nyomorék nem tud védekezni. — Ma délelőtt a *Ferenciek-utca* sarkán földögélt, mikor két utcai gyerek kezdett gorbáskodni vele. Az egyik annyira durva volt vele szemben, hogy oldalba rugta és pedig oly erősen, hogy a nyomorék elterült a kövezeten. A két siheder elfutott. A föllábu gyermeknek elállt a lélekzete s csak nagy nehezen tudta egy jószívű kofa magához téríteni.

— **(A magyar királyi fémjelző)** hivatal által megvizsgált és annak próba jelzésével ellátott finom arany óra-láncok sok százféle gyűrű, legszebb karkötők, finom és valódi briliáns gyűrűk s fülbevalók a legdivatosabb alakban, továbbá rendkívül gazdag választék hosszú női láncokban, melyek legdiszesebben vannak készítve és igen jutányosan számítva, *Schönwald* *Imréné*l kaphatók. Ugyanott mindennemű javítások legjobban készíttetnek.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1901. július 8. délután 2 órakor

Barometer (redukált) = 763.1 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 25.4 °C.

» maximuma: 26.0 °C. } tegnap.

» minimuma: 14.7 °C. }

Párányomás: 10.7 mm.

Relatív nedvesség: 45. %

Felhőzet: 7° Cum. NV.

Szélirány s erő: SW. 1.

Csapadék 24 órai: 0. — Harmatp. 10.6 °C.

V. felhőzet, kevés csapadék (zivatar) hajlam.

Dr. *Özler*.

Művészet, irodalom.

⊙ **A hercegkisasszony férjhez megy.** A legjobb könyvek legújabb kötete *Jaques Vincent* emez érdekfeszítő regényét hozza, melynek hőse egy Európában nevelkedett egyiptomi herceg, akit tizenöt éves korában hazavisznek Kairóba s ettől kezdve háremlakó lesz; akarata ellen akarják férjhez adni, pedig ő titkon mást szeret; ám arról kell meggyőződnie, hogy akit imád, nem viszonozza érzelmeit s erre a menyegzője napján öngyilkossá lesz. A hárem életet, a keleti nők világát érdekesen rajzoló regény a szerelmes kis hercegnőtől európai barátjához intézett levelek alakjában van írva pompás, színes nyelven s végig érdekfeszítő. Az érdekfeszítő regény ára egy korona s kapható a kiadó Légrády testvérek könyvkiadóhivatalában (Váci körút 78) valamint minden jobb könyvkereskedésben.

⊙ **Olvasmány a szünidőre.** Vakáció idejében nincs jobb barátja, mulattatója a gyermekeknek az Én ujságomnál. — A szerkesztő bácsi ír dalt, apró történetet, mesét, köszöntőt, imádságot, hazafias verset. Az Én Ujságom ára: Negyedévre 2 korona. Kiadóhivatal, Budapest, Andrássy-ut 10. sz.

Törvénykezés.

§ **Hitvesgyilkosság.** *Busnyik Sándor* dunaföldvári földmives örökösen féltékenykedett a feleségére *Stanu Mariára* és e miatt aztán a családi pörpatvarok napirenden voltak. Mult évi november tizedikén *Busnyik dühében megfojtotta a szerencsétlen asszonyt* és, hogy a büntetés elől szabadulhasson, a holttestet felakasztotta, mintha a felesége öngyilkos lett volna. Természetesen nem adtak hitelt a védekezésének és a szegszárdi esküdtbíróóság szándékos emberölés miatt az enyhítő 92. § alkalmazásával tíz évi fegyházra ítélte. A kir. ügyész a 92. szakasz alkalmazása miatt semmiségi panaszt jelentett be. A kuria még is semmisítette az ítéletnek a büntetés kiszabására vonatkozó részét és a 91. § alkalmazásával a hitvesgyilkos büntetését tizenöt évi fegyházra emelte föl.

Közgazdaság.

□ **Lépfene.** Ulvard községben *Goldpisch* Konrad egyik szarvasmarhája és *Walk Álam* borja lépfenében elhullott. A mohácsi járási főszolgabíró a szükséges óvó intézkedéseket foganatosította.

TÁVIRATOK.

— **Uj függetlenségi lap.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Csávolcsky* Lajos, függetlenségi képviselő, az „Egyetértés” volt szerkesztője a választások előtt új függetlenségi napilapot indít meg.

— **Váltóhamisító nagybirtokos.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Moravszky* Rezső trencsénmegyei nagybirtokos ma letartóztatott a csacvai takarékpénztárnál, melynek igazgatósági tagja volt és hamis váltókkal százezer koronáig megkárosította.

— **Öngyilkos sikkasztó.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Oszrogonacz* József szabadkai városi tisztviselő több ezer koronát elsikkasztott, miért állásától felfüggesztették. Ma a vizsgálóbíróhoz volt idézve, de mielőtt odament, mérget vett be s meg is halt.

— **A keleti expresszvonat beszüntetése.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A keleti expresszvonat közlekedését a konstantinápolyi pestises vesztégzár miatt ma beszüntették. A konstancai és mongaliai kikötőket az összes hajók elől elzárták.

— **Megőrült milliomos.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ma délelőtt nagy riadalmat okozott *Flesch* József bécsi milliomos börgyáros megjelentése az ottani tőzsdén, a kinek 30000 értékpapírosra adott megbízásait csak részben teljesítették, mert kiderült, hogy elméjében megháborodott.

— **Véres kardpárbaj.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Sátoraljaújhelyen ma *Malonyai* Tamás szolgabíró és *Somló* Géza joghallgató között kardpárbaj volt, a melyben mind a ketten súlyosan megsebesültek.

— **Bokréta-ünnep az új eskütéri hidon.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az új eskütéri hid faváza Budapesten, mely híven mutatja a nagyszerű egyenlőségi hid alakját, teljesen elkészült. Tegnap illesztették össze a Duna közepén az utolsó gerendákat, úgy, hogy a munkások most már kényelmesen járhatnak át az egyik partról a másikra. Az állvány készítő ácsok ebből az alkalomból tegnap este bokréta-ünnepet rendeztek. A hid közepén két babérral övezett táblát állítottak föl s a főbb árbocokat fellobogózták. A táblára föl vannak írva mind azoknak a nevei, a kik a nagy mű építésében résztvesznek. A munkások szokatlan ünnepségének mindkét partról nagy nézőközönsége volt.

— **Öngyilkosság a vendéglőben.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Tegnap este a budai *Mirvány menyasszony*-hoz címzett vendéglőben egy 30—35 évesnek látszó ismeretlen férfi mellbe lötte magát. Életveszélyes sebével a Rókusban ápolják.

— **A Dunába ugrott.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Tegnap reggel fél hat órakor Budapesten a *Ferenc József*-hidról egy ismeretlen férfi a Dunába ugrott. — Nem tudták kimenteni.

— **Életunt leány.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Szilágyi* Mária 21 éves hajdu-szoboszlói gépirónő a minap az Erkel-utca 10-ik szám alatt levő lakásán Budapesten forgópisztolylyal mellbe lötte magát. A Rókus-kórházba szállították, a hol az éjszaka kisenvedett.

— **Rablógyilkosság.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Keszthelyről írják: *Domasinec* muraközi községben mult éjjel meggyilkolták és kirabolták *Tomasek* Imrénét, szül. Kocsis Franciskát. A rablók 8430 kor. készpénzt, 800) kor értékű váltókat és egy 6332 kor.-ról szóló takarékpénztári könyvecskét vittek el. Az ismeretlen tetteseket a csendőrség nagy apparatussal nyomozza.

— **Hirtelen halál.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Várady* Károly iparos a hársfa-utca 55 ik szám alatt Budapesten levő lakásán hirtelen rosszul lett, összeesett és meghalt. Holttestét az orvostani intézetbe szállították, a halál okának megállapítása céljából.

— **Kolera nostras.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Tokajról* táviratozzák: *Szalka* Jánosné kolera nostrasban megbetegedett. Az óvóintézkedéseket megtették.

— **Ostromállapot.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Washingtonból írják: A buenos ayresi amerikai követ egy ideérke-

zett táviratban megerősíti, hogy ott kihirdették az ostromállapotot.

— **Hová megy a pénz.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) New-Yorkból az aranykivitel a mult héten 656.408 dollár volt, a miből 600.776 dollár tegnapelőtt a „Fürst Bismarck” hajón Németországba ment. Az ezüstkivitel 795.907 dollár volt, nagyjából Londonba.

— **A spanyol kormány tervel.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Madridban a kamara tegnapelőtti ülésén a pénzügyminiszter törvényjavaslatot terjesztett elő, az ezüst váltópénz veretése tárgyában, továbbá egy törvényjavaslatot, mely felhatalmazza a kormányt, hogy különböző időszakokban kincstári kötvényeket adjon ki a függő gyarmati adósság összegéig. E kötvények jövedelmét kizárólag a függő adósság törlesztésére fordítják. A kötvények 5000 és 500 pezetára szólnak, 3, 6, 9 és 12 havi lejáratú idővel, pari árfolyamon adatnak ki és minden illetéktől mentesek lesznek. A kamatok negyedévenként fizetendők. A kötvények eladását és a kamatok, valamint a tőkének a lejáratkor való kifizetését a spanyol bankra bízzák. Egy további törvényjavaslat, melyet a pénzügyminiszter terjesztett elő, elrendeli, hogy 1902. február 1-től kezdve, a nem konszolidált külső adósság, a négypercentes törlesztési adósság, továbbá a kubai jelzálogadósság értékei és a Fülöp-szigeti jelzálog-kötvények kivonassanak a forgalomból. A nem konszolidált külső adósságnak 1902. február 1-ig be nem mutatott címletei pari árfolyamon a négypercentes belső adósság címleteivé alakíttatnak át.

— **Hohenlohe kancellár halálához.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ratzban *Hohenlohe* Sándor herceg tegnap részvét-táviratokat kapott *Ferenc József* császár és királytól, *Miklós* círtől, *Viktor Emánuel* királytól és más fejedelmi személyektől, továbbá *Bülow* gróf birodalmi kancellártól. Az elhunyt herceg holttestét holnap délelőtt szállítják a Schillingfürstbe.

— **A tengernagy szemleuton.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bácsból *Spaun* báró tengernagy tengerészeti parancsnok szemleutra Triesztbe utazott.

— **Felkelők fegyverletétele.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Manilában *Ballermoni* filippino tábornok 1000 emberrel és 284 tegeverrel megadta magát az amerikaiaknak.

— **Egy hadapród katasztrófája.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Keszthelyről írják: *Allram* Lothard, Keszthelyen állomásozó alezredes negyedéves hadapród fia Fehértemplomban lovaglás közben leesett a lóról és másnap meghalt.

— **Pestis Konstantinápolyban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Pétervárról írják: a pestisveszedelem elleni védekezésre és annak elhárítására kiküldött bizottság Konstantinápolyt pestissel fertőzöttnek mondotta ki.

— **Távgyalog verseny.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Parisból a 40 kilométernyire fekvő Collansba ma tett távgyaloglason 106 ember vett részt. Elsőnek érkezett az angol *Hurst* 2 óra 34 perc 52 másodperc alatt, második volt *Charbennel*, a ki 200 méterrel maradt hátra.

— **El Rómától.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Madridban a kamara felirati javaslatához benyújtott módosításokban a köztársaságiak a valláskérdésben való függetlenségét és az államnak az egyház befolyásától való felszabadítását követelik.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

A mélyen tisztelt
hölgy-közönség
becses figyelmébe!

Van szerencsém köztudomásra
hozni, hogy helyben, a **Jókai-tér 3.**
sz. alatt (I. emelet jobbra.)

szabászati iskolát

nyitottam, hol a jelentkező hölgyeket
a legegánsabb francia- és angol-
szabásra és rajzolásra megtanítom.

Támaszkodva a 28 év alatt **Párisban**
Madame Briolle-nél (Versaill, boulevard
Sebastopol), **Bécsben** Madame Spitzer-
nél, **Budapestben** Árvay cs. és kir. udv.
szállitónál, **Brassóban** László M. L. és
Társaságánál, **Drezdában** az angol és
francia szabászati tanfolyamon szerzett
gazdag tapasztalataimra, biztosítom a
jelentkező hölgyeket a szakszerű és biz-
tos sikerű eredményre.

A tanfolyam tartama 4 hét és a tan-
díj egy-egy jelentkező után **15** frt.

Minden tanuló-hölgy felügyeletem
alatt a tanfolyamon egy ruhát szabhat
és állíthat össze magának.

Midőn mindezeket közhírré teszem,
tudatom, hogy elvállalok francia és angol
szabásu **ruhák** és **kabátok elkészí-**
tését a legegánsabb kiviteiben.

Bővebb felvilágosítást készséggel adok.

Kiváló tisztelettel

Kovács Imre.

Vendéglő-bérbeadás.

A baranya-bükkösi

uradalmi nagy vendéglő

1902. január 1-től 1905. évi december 31 ig
terjedő időre, 1901. évi augusztus hó 11-ikén d. e.
9 órakor az uradalmi irodában tartandó **nyilvános ár-**
verésen a legtöbbet ígérőnek bérbe fog adatni.

A feltételek az uradalmi irodában bármely napon d. e.
10—12 óráig megtekinthetők.

Kelt Bükkösdön, 1901. évi július 1-én.

Szarvasy Zoltán,

titkár.

HIRDETESEK

. jutányos áron a
kiadóhivatalban

. vétetnek föl.

Faládák

(kisztnik)

olcsó áron kapható

Mária-utca I-ső szám alatt

